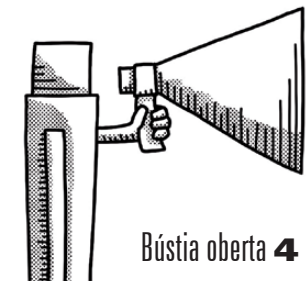

GENT DEL MASNOU

Bulletí Gent del Masnou
n. 412 | novembre 2022

- Gent, a taula!
- L'estrena de l'òpera Parsifal a BCN
- Epidèmia de còlera al Masnou - 1854
- Parlem amb Nacho Solozabal

Bústia oberta **4**

Espai poètic - **11**
TURÓ DE SANT MATEU

Esteve Pujol

Fem poble - **16**
GENT, A TAULA!

Santi Duran

22 Monument a la
comunitat de mestres del
Masnou

La Redacció

Opinió - **23**
SENSE NORD A MIG CAMÍ

Joan Camps Ortiz

Farmàcies de guardia **5**

Històries de la vila - **12**
EPIDÈMIA DE CÒLERA AL
MASNOU - 1854

Joan Muray

Passatemps - **19**
SOPA DE LLETRES

Elena Feliu

22 Digne inauguració
del monument al President
 Companys

La Redacció

La cuina de l'Antonia - **25**
LLOM A LA TARONJA

El Cullarot

El vi de l'Enric

ORANGE GOLD 2020 ECO

El Rebost dels Sentits

Vivències - **6**
PER FI L'HEM FET

Mària Aran

Cròniques d'ultramar - **14**
MASSAIS.
EL TUNEL DEL TEMPS

Joan Muray

Som - **20**
QUÈ ÉS L'ÈXIT PER A TU?

Dr. Oriol Lugo

Veus - **26**
SOMRIURE

Joana Bofarull Cervera

Cròniques d'ultramar - **27**
ELS TAURONS DE LES
SEYCHELLES

Joan Muray

Corresponsal
del Brasil - **28**
SEGONA VOLTA

Joan Maresma

Fem poble - **8**
NACHO SOLOZABAL

Núria Fusellas i Santi Duran

Fem poble - **15**
FOTOSSET.ES
I SIM INFORMATICA

Anècdotes històriques - **21**
L'ESTRENA DE L'ÒPERA
PARSIFAL A BARCELONA

Albert Vidal

Teatre Capital - **29**
NOVEMBRE, VIDA MEVA

Flosa M. Isart @rmisart

Parlem de llibres - **30**

Pere Martí i Bertran

Activitats - **31**
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada Estudi Santielena "foto a La FrUiTa"

Disseny i maquetació Estudi Santielena

Publicitat Santi 699 775 558

Imprimeix Comgrafic

Tiratge 2.500 exemplars

Edita Gent del Masnou

Dipòsit legal B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou
T. 931 268 220
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

- L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
- El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de

Fa d'errors: A la darrera edició d'aquesta revista, es va publicar una informació errònia sobre les farmàcies de guàrdia del mes d'octubre. Volem demanar disculpes a tots els nostres lectors i col·laboradors i treballarem perquè no torni a ocórrer errades. Gràcies per la comprensió.

Vols rebre
el Butlletí
a casa

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

NOVEMBRE

Aquest novembre arrenca amb **la castanyada**, la vigília de **Tots Sants**, dia al qual segueix el dels **Difunts**. Unes tradicions molt arrelades que, darrerament, van donant pas a un altre costum forà, com és el **Halloween**, cada cop més arrelat entre la joventut i la mainada. No podem combatre'l ja que té un fort suport comercial que el fomenta. Alhora, tenen menys arrelament en l'imaginari col·lectiu, sobretot en les zones urbanes, alguns refranys populars que ens parlen d'aquests dies. Resten per a l'ambient rural dites com "Per Tots Sants, els blats sembrats i els fruits a casa guardats" o bé "Per Tots Sants, murtons i glans, cama-seques i esclata-sangs".

Pel que fa a l'actualitat a Catalunya, sembla que el carro dels polítics va pel pedregar, amb la recent crisi del Govern, les conseqüències de la qual encara estan per veure, tot esperant que ho suportem com ho fan a Itàlia, on les constants crisis de governs no tenen gaire repercussió en la seva robusta economia ni són obstacle en el dinamisme del país. La incògnita és saber si la societat catalana sabrà resistir aquesta manca de solidesa política o farà alentir l'economia. Perillen els pressuposts de la Generalitat, amb l'alternativa de prorrogar els anteriors, situació que provocaria que certs sectors es veurien negativament afectats, cosa que faria encara més difícil la greu situació per l'encariment del cost de vida, sobretot per l'escalada de preus del gas i l'electricitat.

Coincidint amb el 300è aniversari de la capitulació de Catalunya en la guerra de Successió, el 9 de novembre d'ara fa vuit anys, es va convocar la "Consulta popular sobre el futur polític de Catalunya", l'objectiu de la qual fou conèixer l'opinió dels ciutadans sobre si Catalunya havia de ser un estat independent. El resultat va ser que els catalans, majoritàriament, volíem ser un estat independent d'Espanya. Fou una jornada molt il·lusionant en l'àmbit personal, familiar i social; només cal que mirem les fotos d'aquell dia. El 9N va ser precursor de l'1 d'octubre de 2017. Aquest Procés, que no ha culminat, es va alentir amb una gran dosi de decepció, però els catalans som pacients i tossuts. Qui diu que no ho podrem assolir, aquest cop amb èxit?

Malgrat les males notícies, **des de Gent del Masnou us desitgem un bon mes de novembre.**

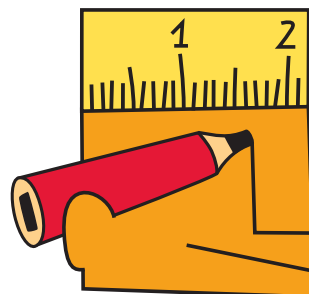
El President

FEMflocs

fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

dibuix
pintura
ceràmica
escultura
torn
serigrafia
fotografia

Blanc de guix
educació artística
pensament
interdisciplinari
contemporani

Buenos Aires núm. 20 - El Masnou
blancdeguix@gmail.com • 654 330 889

#vitaminespelcervell

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. **Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes.** Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionant les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MANIFEST A FAVOR DELS GOSSOS

El dia 22 de Setembre durant el Ple de l'Ajuntament es va llegir el present manifest i es van entregar al Consistori 639 firmes a favor de la petició exposada.

"Els que estimem els gossos ens dirigim al Sr. Alcalde i al Consistori per expressar la falta de sensibilitat que han mostrat al atorgar-nos un pedregar com a platja destinada a aquest sector de la població amb gos. L'accés a l'anomenada "platja dels gossos" és ple de pedres humides que dificulten el pas i poden ocasionar reliscades accidentals. Els gossos són animals de companyia que resulten molt importants per persones grans, persones que viuen soles o estan malaltes. En alguns casos, el gos es veu obligat a passar llargues hores del dia tancat en un pis esperant l'arribada de l'amo que el traurà a passejar. És aleshores quan l'animal hauria de poder córrer per la sorra lliurement o fins i tot banyar-se al mar, cosa que no pot fer donada l'estricta vigilància i l'amenaça amb multes. Per altra banda, els pipi-cans no són útils per a tots els gossos ja que resulten ser espais relativament petits on s'ajunten una varietat de races que moltes vegades no són compatibles entre elles. Aquest fet provoca baralles entre ells.

És per aquestes raons exposades que demanem un horari per poder passejar els nostres gossos tranquil·lament per la platja. Aquest podria ser, per exemple, de 6 a 9 hores del matí i de 8 a 11 de la nit. També demanem una platja per gossos a la zona d'Ocata, doncs molta gent que viu en aquesta part del poble té dificultats per arribar a la platja del Masnou."

Montserrat Valldeperas Roig

BENVOLGUT PRESIDENT

En els darrers mesos, a les pàgines de G. del M. llegim, molt sovint, comentaris i projectes sobre les pretensions dels regidors de l'Ajuntament respecte al pati del Casino. I és curiós constatar que l'experiència no els serveix de res als edils.

Dic això perquè moltes vegades es posen en problemes, els resultats negatius dels quals, no els veiem reflectits al seu butlletí "Masnou Viu" com, per exemple, els gairebé eterns plets amb Kan Geisó, tot una picossada que no ha repercutit gens la seva butxaca, però sí, i molt, la de tots els masnovins.

Podria parlar, però no ho faré, de la recuperació del terreny de la caserna de la Guàrdia civil i el desmesurat cost per

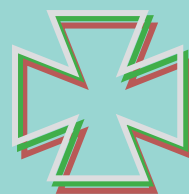
al municipi. El que sí que comentaré, és la capsigranyada recent: una parada de l'autobús llançadora, des de l'estació del Masnou a Ocata, i la supèrbia amb que va ser tractada la dona gran afectada per l'esmentada parada. El que no s'esperaven pas, els diligents i sensats edils, era que al jutjat de Barcelona, els esperés un conegut advocat membre d'un important club de futbol. Pensaven que aquella insignificant veïna del Masnou sucumbiria a les seves martingales de sempre. Les dues considerables sancions econòmiques que els van posar, si les haguessin pagat ells, els servirien d'escarment però, com que ho carreguen a l'erari públic, segueixen actuant —i malbaratant l'economia municipal— com si no hagués passat res. Això sí, no ho fan constar al Masnou Viu entre els seus "èxits" aconseguits, i creuen que així el poble no se n'assabenta.

Millor que ara, però, amb el pati del Casino, no s'extralimitin en les seves funcions administratives, perquè podrien perdre bous i esvelles, portats per l'ambició que els domina i que els porta a fer els que són coneguts com a "projectes faraònics".

Àngel Zamora García

Jordi Fontseré
657 88 92 14

Farmacèutics del Masnou

24 hores al seu servei

Farmàcia de guàrdia

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides de les 9 del matí a les 9 de l'endemà

Novembre		
1	dimarts	Fàbregas
2	dimecres	Víamar
3	dijous	Domínguez
4	divendres	Aymar
5	dissabte	Ocata
6	diumenge	Ocata
7	dilluns	Fàbregas
8	dimarts	Víamar
9	dimecres	Domínguez
10	dijous	Aymar
11	divendres	Ocata
12	dissabte	Riera
13	diumenge	Riera
14	dilluns	Víamar
15	dimarts	Domínguez
16	dimecres	Aymar
17	dijous	Ocata
18	divendres	Riera
19	dissabte	Fàbregas
20	diumenge	Fàbregas
21	dilluns	Domínguez
22	dimarts	Aymar
23	dimecres	Ocata
24	dijous	Riera
25	divendres	Fàbregas
26	dissabte	Víamar
27	diumenge	Víamar
28	dilluns	Aymar
29	dimarts	Ocata
30	dimecres	Riera

Desembre		
1	dijous	Fàbregas
2	divendres	Víamar
3	dissabte	Domínguez
4	diumenge	Domínguez
5	dilluns	Riera
6	dimarts	Riera
7	dimecres	Ocata
8	dijous	Ocata
9	divendres	Domínguez
10	dissabte	Aymar
11	diumenge	Aymar
12	dilluns	Fàbregas
13	dimarts	Víamar
14	dimecres	Domínguez
15	dijous	Aymar
16	divendres	Ocata
17	dissabte	Riera
18	diumenge	Riera
19	dilluns	Aymar
20	dimarts	Ocata
21	dimecres	Riera
22	dijous	Fàbregas
23	divendres	Víamar
24	dissabte	Domínguez
25	diumenge	Domínguez
26	dilluns	Domínguez
27	dimarts	Fàbregas
28	dimecres	Víamar
29	dijous	Domínguez
30	divendres	Aymar
31	dissabte	Ocata

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almería 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

Comença el tram més dur | foto Ferran Buenaventura |

PER FI L'HEM FET

Marià Aran

Tot i que el títol és escrit en plural, el “per fi” es refereix a què, qui escriu aquesta crònica, tenia un objectiu de feia molt de temps, fer el cim del Pic de Salvaguardia.

Ho havia intentat anteriorment, amb el company Ferran el juliol del 2019, però una congestió de neu molt perillosa ens ho va impedir. La tossuderia em portà a proposar als companys “Dillunaires” de intentar-ho enguany, i així quedàrem pels dies 12 i 13 de setembre, però la meteorologia ho va impedir, semblava que la muntanya es resistia de nou, fou necessària més tossuderia i finalment al cap de set dies, 9 de nosaltres ens plantàvem a Eriste, a la vall de Benasc, per atacar el cim el matí del dia 20.

No passaré per alt la feina d'en Ferran, bon coneixedor de la zona, i d'en Francesc per proporcionar un allotjament, còmode ben situat i amb bona relació qualitat preu, gaudirem de molt bon tracte i bon menjar. La sobretaula del dinar fou digne de

recordar. Els impacients caminadors s'acostaran fins a Benasc a xafardejar botigues d'esports i les rebaixes que oferien, els ganduls de mena també, però ho van fer en cotxe. No esmentaré qui són uns i els altres, dins del grup, ho tenim claríssim.

L'aventura comença amb un més que correcte esmorzar, i a les set en punt carreguem les motxilles als cotxes i ens dirigim a “Los Llanos del Hospital” en direcció a la Basurta, lloc on, la majoria dels muntanyencs, accedeixen al massís de Les Maleïdes i de l'Aneto (3.404 m.). Nosaltres aparcuem una mica abans, el nostre objectiu queda enfront, a l'altra cantó de la vall, i és més modest, no arriba als 2.750 m d'altura, però té fama de ser un mirador excepcional. Anem disposats a comprovar si és cert. Segons els indicadors són 2h i 15 min de còmode pujada, res excepcional, un passeig.

Ens equípem de calçat i roba adequada i a les vuit del matí empenem la pujada forta i serpentejant. Quedes marejat de tantes ziga-zagues, que s'acaben de cop en un replà verdós amb un estanyol mig sec, allà hi ha una parella acampada, segueix una rampa de pendent fàcil fins al “Puerto de Benasque” o “Port de Venasque”, segons si ets espanyol o francès. El port fou obert per les tropes napoleòniques a cop de pólvora segons explica un rètol que es troba pel camí. Les vistes són precioses tant per un cantó com per l'altre, han passat 1h i 50 min, els indicadors deien 1h i 45min, anem prou bé, fotos, descans i menjar una

Restaurant d'Eriste. foto (el cambrer de torn amb una càmera nostra). He, he, he...

Port de Benasc | foto Francesc Carbonell |

miqueta, uns pugen millor que els altres, tothom al seu ritme.

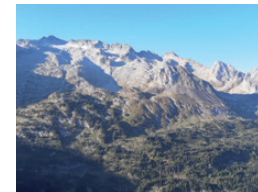
A continuació seguim per un corriol en diagonal, sempre en pujada, la zona herbosa deixa pas a la roca fins arribar a unes cadenes que ens faciliten el pas segur pel pendent, ens parem i ens retrobem tots. Aquí justament és on vàrem decidir desistir el 2019, i al menys jo em refermo en voler seguir endavant. Mengem i bevem, una mica més, per enfilar ja l'últim tram. Novament ziga-zagues, una bona estona i a les 11,30 h. culminem el cim, han passat tres hores i mitja i res de passeig, ha estat fort, el grup s'ha acabat trencant però cadascú hi ha arribat segons el seu ritme i preparació.

Feliços i contents ens abracem i dediquem “la proesa” a en Bala i en Toni, que ens han deixat fa pocs dies, minut de silenci molt sentit.

Fotos i més fotos, la vista a 360 graus és impressionant, observem el desglaç imparable de les gèleres de l'Aneto i les Maleïdes, ja no existeixen ni les de Pocets, ni del Perdiguero. El dia és tan clar que ens permet reconèixer totes les serralades pirinenques, i fins i tot s'endevina el mar molt llunyà. Com que l'Isidre fa anys li cantem una

mica allò de: “anys i anys per molts anys...” ho rep fent cara de murri i ruboritzant-se. Tot seguit iniciem el retorn fent una volteta per un altre camí, sis de nosaltres, els conductors han d'anar directes a buscar els cotxes. Quedem a l'Hospital de Benasc on fem la cerveseta i ens acabem els pícnic, boníssims per cert. Tothom als cotxes i cap a casa.

HA VALGUT LA PENA I, SI, ÉS UN MIRADOR EXCEPCIONAL. ✨

Imatges des del cim | foto Ferran Buenaventura |

D'esquerra a dreta Enric Domínguez, Pep Parés (ajupit), Enric Bautista, Enric Badal, Marià Aran, Salva Gené, Isidre Baqué i Francesc Carbonell, autor de la foto i que també va fer el cim Ferran Buenaventura

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

93 555 69 03 • www.meslloc.com

NACHO SOLOZABAL

“Et retires amb trenta i pocs i has de tornar a començar”

Núria Fusellas i Santi Duran

Avui xerrem amb Nacho Solozábal, un dels millors bases catalans de tots els temps i d'Europa en el seu moment.

Exjugador del Barça. El club el va distingir retirant la seva samarreta amb el número 7 i penjant-la al Palau Blaugrana

Tu ets de Barcelona, oi? Que et va dur al Masnou?

La família de la meua dona, la Montse, és d'aquí i jo la vaig conèixer ara ja fa quaranta cinc anys. La relació amb el Masnou des d'aleshores ha estat molt forta, encara que visquéssim a Barcelona, hi passàvem temporades llargues. Fins que ens vam fer aquesta casa on som ara i ens hi vam quedar definitivament, ara ja farà trenta cinc anys.

Vas viure el moment top del Bàsquet a Catalunya.

Al Masnou a totes les escoles es jugava a Bàsquet i fèiem lliguetes entre nosaltres. Jo n'era una. De fet, tinc un autògraf teu. Creus que aquest moment ha passat?

Tens raó. Va ser un moment molt bo. Recordo que a l'estiu quan veníem, es feien tornejos de cap de setmana al Casino amb els que col·laborava, de 3X3, amb uns cent participants. Molts per un poble!!! En general, va ser una bona època del bàsquet professional i del bàsquet en general.

A més a més de jugar al Barça, vas ser 142 vegades internacional amb la selecció espanyola, amb la qual vas participar en 3 Jocs Olímpics i en tornejos mundials i europeus, guanyant la medalla de plata el 1984 com a triomf més destacat. No et vas plantejar anar a EEUU?

A la meua època marxar a Estats Units era una cosa gairebé inversemblant. Només Fernando Martín com a jugador del Madrid hi va anar. Ara és el contrari: hi ha molts jugadors europeus, com han fet el Ricky, el Pau i el Marc, que hi han anat perquè així milloren el bàsquet d'aquí. A la NBA tenen moltes més franquícies i moltes més oportunitats, tenen molts més jugadors. Ara hi

ha una política clara d'obertura de la NBA al món perquè ells han de vendre el seu producte i una de les maneres de fer-ho és agafant jugadors de les diferents nacionalitats per captar l'atenció i seguidors d'arreu del món.

Després de tota aquesta dedicació i èxit com a jugador, et devia costar deixar-ho. A quina edat?

Als 34 anys, ara en tinc 64: fa trenta anys.

Ho vas deixar gran?

No et pensis. Ara hi ha jugadors que es retiren molt tard, es cuiden molt, es treballa millor... El Marc Gasol que està de president al Girona en té 37, i encara està jugant. I en Pau es va retirar als gairebé 40 anys.

Com vas viure, doncs, aquest canvi?

Jo vaig estudiar econòmiques, i encara que vaig intentar ficar-me, juntament amb un amic, en el món dels negocis, els ímputs que rebia eren per fer coses al voltant del bàsquet. Soc a la Federació catalana de bàsquet col·laborant amb ells. Tinc la meua escola de bàsquet que funciona molt bé des de fa anys. Estem contents perquè tenim al voltant de 200 nenes i nens, a Barcelona, amb dues instal·lacions. També col·laboro amb el Barça, que ha volgut fer una cosa semblant i participo en la seva escola.

Però és radical: passar de dedicar-te al bàsquet professionalment, amb tot el que comporta, a retirar-te, t'obliga a un canvi molt fort de vida.

No és fàcil. Perquè et retires amb trenta i pocs, i has de tornar a començar.

Nacho Solozábal i Jordi Robirosa

També fas de comentarista, oi?

Si, però tot el que és la lliga, l'ACB, l'Eurolliga... aquests productes els tenen les privades. Nosaltres fem competició europea, la lliga LEB, partits del Manresa, de la Peña... el que no tenen els operadors. Llei de vida: no es pot competir.

Et vas retirar amb tots els honors. I en una molt bona època. Us coneixiem a tots, hi havia molta afició. Ara em perdo, no sé quins són els jugadors.

Ha canviat molt, ara hi ha molta més rotació de jugadors, s'ha obert el mercat i ve molta més gent de fora, més comunitaris. A la nostra època el que hi havia era més continuïtat, els jugadors no duraven tres o quatre anys en un equip, sinó més. Ara això ja és més difícil i fa que la gent es perdi, si no estàs molt ficat en el dia a dia.

I dius que tens fills o filles?

Tinc dues filles, i tres nets ja.

I viuen el bàsquet també?

Si, i tant!. Tenen 3, 5 i 7 anys, i els dos més grans estan a la meua escola. I el pequet, en el seu moment, també entrarà. Després ja veurem que fan, però de moment fan esport allà.

I les teves filles?

Totes dues han jugat a bàsquet, a més en unes categories que han estat bé, i encara juguen en un equip d'amigues. Espero que no ho deixin.

Tu també ho fas?

Si, encara hi jugo. Un cop a la setmana fem les nostres patxangueres. Per no perdre el costum i mantenir-me una mica en forma.

Quina qualitat té el bàsquet que no tenen els altres esports?

M'agrada el bàsquet perquè és un esport d'equip. Molt complet a nivell físic, desenvolupa tant braços com cames, a més del cervell. En general, hi ha molt bon ambient. És un esport que fomenta els valors de cooperació, respecte i treball en equip i

compromís. A més, el practiquen moltíssimes noies, de petites sobretot. Això sí: quan es fan grans, ho deixen abans que els nois.

A part del bàsquet i la família, quines altres coses t'han omplert la vida?

Jo he estat molt vinculat a l'esport a nivell professional i continua agradant-me practicar-lo. A més també m'agrada caminar, llegir... i viatjar ens agrada molt. Però l'esport és el que ha estat més important per a mi.

Sobre el Masnou?

A Masnou s'hi està molt bé. Es clar que hi ha coses a millorar, com a tot arreu. Però és un luxe: tenim muntanya, tenim platja. Un munt de kilòmetres de platja, un dels municipis que en té més de Catalunya.

Aquesta dada no la sabíem.

Doncs sí. Crec que la platja es podria aprofitar una mica més, dinamitzar-la i aprofitar-la més durant tot l'any. Igual que hi ha empreses que munten tornejos de voleibol o la pràctica del pàdel surf o surf d'onades etc, es podria dinamitzar com a poble amb altres activitats infantils, familiars o pel jovent. És un espai poc aprofitat.

Això ho diem quan estem a 25 graus, a finals d'octubre, i si, estem d'acord: el que ve més de gust és anar a la platja!. Gràcies Nacho, ha estat un plaer. ✨

Moment de l'entrevista amb el Nacho.

RAS I CURT

El primer que fas quan et llesves Es mirar el temps que fa **Menjar preferit** Sens dubte, la pasta **Estació de l'any** M'agrada molt l'estiu **Mar, muntanya o ciutat** El mar. Per això estem a El Masnou **Quin super-poder t'agradaria** Potser... volar **En el temps lliure...** El dedico a la família, ja tinc nets, i m'agrada passejar, llegir, anar al cinema...viatjar.. **Tens algun mestre** No tinc cap referent, ni ídol en particular **Pel·lícula o sèrie, quina?** Sóc de pelis. *Estiu 1993* de la Carla Simon **Actor/actriu favorit?** Com a actor en Sergi López. I com actriu la Bruna Cusí **Tatuatges: sí o no i on?** No porto tatuatges **Un llibre** El de la Montse: *Les Quatre de Barcelona* **Música...** Lluís Llach i Andrea Motis **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** A banda de voler que tot estigui més net, menys soroll... Crec que s'hauria de revitalitzar el mercat i dinamitzar el gran actiu que tenim: la platja **Color** Blau

Espai poètic

De l'amic Esteve Pujol -que ens deixà ara fa un any- llegiu-ne aquest bonic poema on respira la seva ànima optimista, el seu coneixement geogràfic, la seva estima per la natura i, és clar, el seu domini de la llengua.

TURÓ DE SANT MATEU

Cim de Sant Mateu,
serra de Marina,
mires el Vallès,
guardes el Maresme,
guaites el Montseny,
sotges mar immensa;
sembles un gegant
de mar i muntanya.

Veus el Burriac
i, a la seva dreta,
tens el Mont Cabrer
i al fons el Montnegre;
ulles Sant Miquel
i albiros la Mola
i fins Montserrat
si és prou límpid l'aire.

Cim de Sant Mateu,
serra de Marina,
ermitaia humil
de l'evangelista
i la font al peu
i l'aire ben lliure,
i, a terra, sauló;
i el bruc i l'alzina
i el pi i el matoll,
tot bosc i garriga;
i el camp de conreu
i un ocell que hi xiscla.

Cim de Sant Mateu,
viu i fes-nos viure;
que aixequem els ulls
des de la rutina
del viure feixuc,
del de cada dia;
que mirem amunt,
a la teva cima,
i aixequem el cor
i aixequem la vida.

Cim de Sant Mateu,
serra de Marina.

Promoció especial Museu del Ferrocarril de Catalunya a Vilanova i la Geltrú

Gaudeix dels trens

Un Museu viu ple d'activitats i espais familiars per a tothom. Descobreix la millor col·lecció de locomotors de vapor i altres vehicles i elements ferroviaris a unes edificacions de finals de XIX i principis de XX a l'atractiva ciutat nàutica de Vilanova i la Geltrú.

Com arribar-hi En tren R2, el museu està al costat de l'estació de Vilanova i la Geltrú i per carretera (C32; C15) o autopista (AP7). **Horari habitual** De dimarts a diumenge de 10 a 14,30 h. Dissabte de 10 a 14,30 h i de 16 a 19,30 h. Gener, febrer, novembre i desembre els dissabtes tanca a les 18,30 h. **Tancat** del 20 al 26 i el 31 de desembre i l'1 i el 6 de gener.

Presentant aquest anunci tindràs 2x1 a l'entrada

**Museu del Ferrocarril
de Catalunya a Vilanova i la Geltrú**
MNACTEC

Plaça Eduard Maristany, s/n - 08800 Vilanova i la Geltrú (BCN)
938 158 491 - comunicacion@museudelferrocarril.org
www.museudelferrocarril.org

Joan Muray

La data d'entrada del còlera a Europa fou el 1817, i les causes foren els moviments de l'exèrcit anglès colonial, que el va propagar procedent de l'Índia, d'on era originari.

EPIDÈMIA DE CÒLERA AL MASNOU – 1854

Gravat d'un sector del Masnou de 1824, on ara hi ha l'estació. Museu Municipal de Nàutica del Masnou.

Anteriorment hi havia hagut altres epidèmies, com ara la pesta, la febre groga i la verola, tot i que d'aquesta, en aquell temps, ja es disposava de vacuna.

Fou durant la segona pandèmia del còlera, el 1833, quan va arribar a la península Ibèrica, concretament a Vigo, a causa d'un vaixell anglès procedent de Portugal. La tercera pandèmia també començà a Vigo, el 19 de novembre de 1853.

Es va escampar pel sud d'Europa, i tan sols a la península Ibèrica, aquesta segona pandèmia, va causar cent vint mil morts. La primavera de 1854 hi va haver el conflicte de les «selfactines», una crisi laboral dels treballadors del tèxtil en contra de la industrialització, que arribaria fins al juliol, coincidint amb el còlera i la transmissió de la infecció entre la població.

A Catalunya, el brot de 1854 va començar amb l'arribada d'un vaixell procedent de Marsella, arribat al port de Barcelona pel juliol, i van morir, fins a l'octubre, unes sis mil persones, fet que produí que els que podien marxessin de la ciutat. Al començament de l'epidèmia, Barcelona tenia 190.298 habitants, que a causa de la fugida van quedar reduïts a la meitat. Entre agost i setembre van morir 800 persones.

Al Masnou, l'epidèmia va començar el mes d'agost, ja que el dia 5 va ocórrer el primer cas, i va durar fins a primers d'octubre.

Perquè us feu una idea dels morts que hi va haver a la nostra vila, que aleshores tenia 3.933 habitants, veurem les defuncions d'aquell 1854, desglossat per trimestres:

Primer trimestre 16 defuncions

Segon trimestre 17 defuncions

Tercer trimestre 240 defuncions (la majoria entre agost i setembre)

Quart trimestre 21 defuncions

Per aquesta estadística, podem comprendre que, pràcticament, en cada trimestre hi havia poca oscil·lació, excepte al tercer, que és quan la vila patí el brot de còlera.

Per tant, podem calcular que, aproximadament, la pèrdua en vides al Masnou fou entorn d'unes 220, que significa que la mortaldat fou d'un 5% de la població.

El 8 d'octubre, les autoritats municipals donaren per clos l'episodi, amb un solemne tedèum a la parròquia de Sant Pere.

Al llarg del segle XIX, en altres brots de còlera, també he trobat altres xifres de morts per aquesta causa. A la de 1865 tenim que al Masnou hi hagué 135 defuncions, moltes d'elles a causa de l'epidèmia, ja que en anys anteriors, com el 1863, els morts foren 84, i 94 el 1864. I en posteriors, com el 1866, foren 76, i 102 el 1867.

També he trobat en llibres i documentació altres morts d'aquesta epidèmia a la nostra vila, com ara:

Silvestre Maristany, de 40 anys, contramestre de la pollacra goleta Teresa, que va morir a bord, segons consta al llibre Mundo del trabajo en la marina mercante española (1834-1914), d'Enric García Domingo.

Esperança Pagès, natural de Bonastre, que va morir a 50 anys, el 1885, a la casa recentment fundada de les Hermanas Terciarias Carmelitas Descalzas de Santa Teresa.

Aquesta malaltia, els senyals visibles de la qual eren la diarrea, la deshidratació i finalment la mort, va causar molt de pànic entre la població. L'Ajuntament de Barcelona, veient que el govern espanyol no feia el que li pertocava, va assumir el comandament i va impulsar una comissió científica per prevenir-ne la propagació.

El descobridor de la vacuna fou el Dr. Jaume Ferran i Clua (Corbera d'Ebre 1851- Barcelona 1929), que fou un important metge i bacteriòleg català, que descobrí el vaccí l'any 1884. Malauradament, ja hi havia hagut altres brots de còlera en aquell segle XIX. També fou l'artífex d'altres vaccins, com l'antífic, l'antiràbic i el de la tuberculosi.

Esmentem ara, per a més informació, tots els brots que hi va haver en tot l'estat, que foren quatre, i el nombre total de defuncions per aquest motiu fou de 800.000. El darrer ja comptava, com he dit, amb la vacuna del català Dr. Jaume Ferran i Clua.

Dr. Jaume Ferran i Clua

El primer que va arribar fou el de 1833, que era el segon a Europa. Va sorgir al port de Vigo (Galícia) i es propagà, quasi al mateix temps, a Andalusia. Al darrer, el nostre doctor ja n'havia descobert la vacuna, i l'any 1883 Robert Koch en descobrí el bacil.

Encara al segle XX, a l'estat, hi hagué dos brots, el 1971 i el 1979. ✱

Una drassana del Masnou. Reconstrucció històrica de Joan R. Casals. Feta el 2014 d'una drassana masnovina del segle XIX.

MASSAIS. EL TÚNEL DEL TEMPS

Joan Muray

Per a aquesta visita, el guia fou primordial, era un antic guerriller dels Mau-Mau. Com a bon guia, ens conduí per les diferents reserves de Kenya, sempre a llocs poc freqüentats per la majoria, així podíem veure-ho tot millor, i un d'aquests llocs fou una tribu dels massai, una d'autèntica, de les que encara viuen nòmades.

En arribar a prop, es va parar i ens recomanà que seria millor treure's rellotge, anell, cadena, etc., i la càmera fotogràfica, que només en portéssim una, i penjada al coll. Els massai són una gent que tot ho tenen en comunitat, i si una cosa els plau, l'agafen, d'aquí les precaucions.

En arribar-hi quedàrem ben astorats. La tribu vivia dins una tanca feta de troncs entrellaçats, per protegir-se de les feres. Vivien en cabanes fetes dels excrements dels seus animals de pastoreig, i anaven vestits, els homes d'una mena de roba llampanant lligada a una espatlla i que els arribava més o menys al genoll, sense res a sota; i les dones, les solteres amb una roba lligada a la cintura, amb

els pits a l'aire; les casades els portaven tapats, ja que la majoria criaven alguna criatura, la qual duïen penjada a l'esquena. Només traspasar la tanca, fou com si haguéssim traspasat la porta del túnel del temps, milers d'anys enrere, quan l'home era només caçador i encara no havia arribat a l'època sedentària de l'agricultor.

Se m'aproparen unes quantes dones, i volgueren que ballés amb elles, aquells balls que només fan salts. Quina experiència!

Un altre moment xocant, per als que ho vèiem, no per a la «víctima», una companya de viatge, fou quan se li apropà sembla que el cap de la tribu, el qual, posant-li el braç per les espatlles, volia endur-se-la a la barraca. Ella cridava el marit, i aquest, amb càmera de vídeo, filmava. Aparegué el nostre Mau-Mau i aconseguí desfer «l'afer».

Una massai duia una clau, com les nostres, penjada al coll, que es devia trobar. Per a ella tot un tresor. Un massai, un guerriller, duia un potet dels rodets de fotografia, a l'orella, a tall d'arracada.

Hi estiguérem poc temps, però fou molt intens i excitant, tant que en tornar al cotxe i preguntar-nos les nostres impressions, tots diguérem que uns minuts més i comencem a cridar. *

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90

www.finkespuig.net • info@finkespuig.net

Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida

Fem poble

FOTOSET.ES i SIM INFORMÀTICA

es traslladen al carrer Itàlia, 32

Jordi, per què aquest canvi de local? Només us moveu uns quants metres.

És una aposta per millorar. Per poder oferir els serveis de fotografia professional amb millors condicions. Passem a un estudi de 70m², amb una alçada de quasi 3m i amb espai per a fins 5 escenaris simultanis, àrea de maquillatge, vestidor... Molt més equipat i complet.

Quin tipus de fotografia?

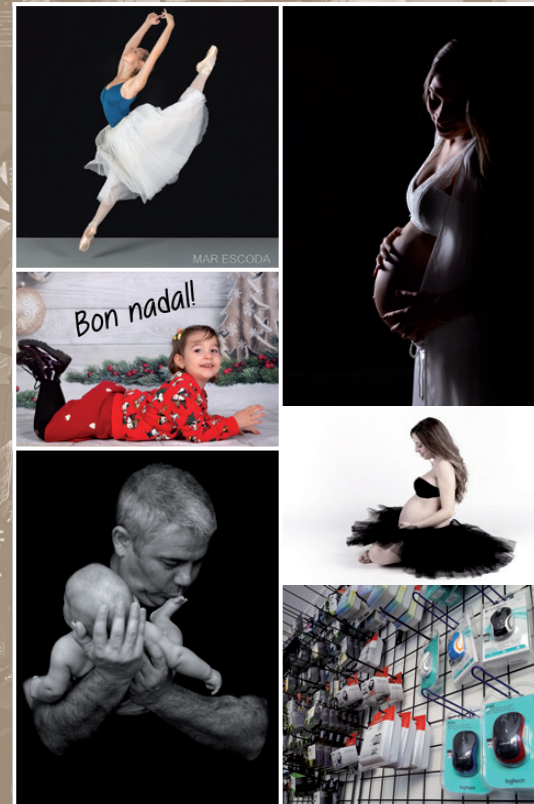
Fotografia familiar, sobretot ara per Nadal. D'empresa: una bona imatge d'un mateix per incorporar a les xarxes. Books d'actrius i actors, models, músics, de grup, per celebracions. I ara, amb aquest canvi, farem unes ofertes molt interessants per les fotos d'estudi de cara a Nadal.

Però els Serveis Informàtics no els deixes de banda, oi?

No, conviuran com ara. Continuem amb el servei tècnic, assessorament i seguretat informàtica que vam iniciar el 1999. L'any que ve farà 24 anys.

Experiència acumulada! Segur que passo per la Nova Botiga; tenia pensat fer una felicitació de Nadal personalitzada. Que et sembla?

Que és un record entranyable, segur que l'encertes. *

Servei tècnic
Consumibles i perifèrics
Recuperació de dades
www.sim-elmasnou.com

INFORMÀTICA i FOTOGRAFIA

609 038 570

Estudi fotogràfic
Reportatges
Revelat de fotografia digital
www.fotoset.es fotoset.es

C/. Itàlia 32 a partir del 14 de novembre!

GENT, A TAULA!

Santi Duran

El Masnou és un lloc privilegiat quant a producte, gastronomia i restauració. Els seus habitants ho gaudim tot l'any i els visitants també ho saben, oi que sí? Per això, et proposem un recorregut per alguns dels restaurants que més ens agraden: a taula!

LA LLUNA creperia

A La Lluna som una gran família i no ho diem per dir. Aquest any fem 20 anys i molts dels nostres clients ja són bons amics. Les creps són el nostre producte estrella. Intentem que siguin originals però sobretot boníssimes i a un preu raonable, encara que també pots trobar uns entrepans i unes amanides espectaculars. Podeu venir a berenar o sopar. Obriem a les 18.00h cada dia excepte diumenge.
c. Pere Grau, 11 • El Masnou
615 022 086
www.creperia-la-lluna
@la.lluna_creperia

EL PATI DE CASA tapes equilibrades i mediterrànies

El Pati de Casa neix amb la intenció de promoure que masnovins i masnovines se sentin part d'aquest nou projecte i compartir amb ells aquest meravellós indret i fer-se'l seu, com si fossin al pati de casa. Conciliem una gastronomia senzilla, focalitzada cap a una alimentació equilibrada amb productes frescos i de temporada. Les propostes d'atractivitat i dinamització tenen com a objectiu crear un espai amb experiències innovadores. Poder vincular el projecte amb vosaltres és molt important pel seu futur arrelament i consolidació dins la nostra vila.
Parc Vallmora,
Segon nivell entrant des de baix
652 736 983 • @elpati.decasa

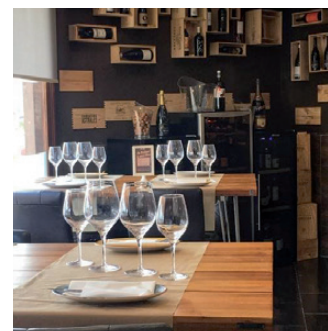

BAR RESTAURANT OCATA especialitat carns a la brasa

Bar restaurant fundat el 1966 especialitzat en carns a la brasa, cuina de mercat i cargols a la lluna. Els germans Ventura us esperen a aquest racó del Masnou tant per fer un àpat com per fer una copa o passar una bona estona a la terrassa. Els fogons mai paren i la nostra carn a la brasa té força renom. Vine a tastar els plats de temporada (pop, civet de senglar, cua de bou, peus de porc amb cargols, Vedella amb bolets, esqueixada de bacallà, hamburguesa de foie...)
c. Tomàs Vives, 11 • El Masnou
625 190 245

EL CACHIRULO mesón aragonès

Som un restaurant amb més de 25 anys al Masnou, familiar, amb cuina de mercat de proximitat i saludable, amb menú diari i menú especial de cap setmana i productes aragonesos com la llonganissa d'Aragó i la morcilla. Entre els nostres plats destaquen les nostres tapes: de pop, braves, les nostres croquetes casolanes, les tripes i el pernil ibèric. Pernil que va rebre el premi al millor pernil d'Espanya del 2020. Estem oberts ja a les 7:30h i fins les 22:30h. Us hi esperem.
c. Flos i Calcat, 17 • El Masnou
935 400 245

LA BODEGA DEL PORT cuina mediterrània

Tens un moment? Vine a gaudir a La Bodega del Port del Masnou! T'espera una extensa carta de vins, caves i champagnes, amb els quals fem espectaculars maridatges. També una àmplia diversitat d'arrossos, que són la nostra referència, i una bona oferta de cuina mediterrània. Productes de gran qualitat, la nostra identitat. Excel·lents postres casolanes i un bon café donaran punt i final a una gran vetllada.
Port esportiu El Masnou local 100
935 401 529 • 610 359 131
www.labodegadelport.com

CHARCUTERÍA COLOMA tradicional de temporada

Restaurant Charcutería Coloma combina l'essència de la cuina tradicional mediterrània amb els productes més selectes de la comarca del Maresme, l'elaboració d'arrossos és la nostra especialitat, i la nostra proposta gastronòmica està basada en l'estacionalitat, la qualitat i l'experiència. El nostre servei de càtering és garantia de satisfacció, tant per a recollida al local com a lliurament a domicili, així com per a petits esdeveniments particulars, o reunions d'empresa.
Port Esportiu del Masnou 17-19, 08320 El Masnou, Barcelona
935 555 102 • www.charcuteriacoloma.com

LA VERMUTERIA DEL PORT la millor selecció de llaunes, encortits i xarcuteria selecta

Amb ganes de quelcom diferent? Un nou espai dins el Port del Masnou és el que et vol oferir l'equip de La Vermuteria. La nostra exclusiva selecció de llaunes i una xarcuteria de gran qualitat, la nostra oferta. Gaudir d'un espai immillorable per esmorzar, vermutejar i, fins i tot, copejar; és el que t'ofereim. Disfrutar d'un gran vermut i dels millors vins de proximitat ..., quina passada!!! La teva satisfacció, la nostra inquietud.

Port Esportiu El Masnou local 000
937 638 735 • 610 359 131
www.lavermuteriadelport.com

Fem poble

TRESMACARRONS cuina catalana contemporània

Tresmacarrons és un restaurant gastronòmic familiar, molt integrat al maresme. La nostra cuina es basa en una cuina totalment comarcal i estacional. Organitzem amb els productors els calendaris dels productes, per construir unes elaboracions en constant canvi. Els nostres vins estan centrats en la D.O. Alella, una D.O. que ens envolta i marida perfecte amb els nostres menús degustació, i amb tota la resta
Av. del Maresme 21 • El Masnou
935 409 266
www.tresmacarrons.com

Bon vi
i bona escudella
i que treballi
qui en ve al darrere

Bon menjar
i bona cara,
és cosa
que a tots agrada

PICAÑA burger

Sinònim de la feina ben feta. Amb els seus dos anys de vida s'ha convertit en un imprescindible del Masnou, les seves hamburgueses i tapes ofereixen un viatge per les diferents gastronomies del món utilitzant únicament productes locals i ecològics. Amb les seves elaboracions pròpies des del pa fins les salses, les porcions generoses, el gran somriure i el preu just pretenen fer feliços a tots els que s'atreveixen a creuar la seva porta.

**Pg. Prat de la Riba, 41, local 1
El Masnou
930 31 67 65
@lapicanaburger**

LA MAGNÒLIA taverna

La cuina de la Magnòlia es veu influenciada per diferents cultures culinàries, des d'Àsia amb tocs tailandesos, vietnamites, coreans... fins a tocs d'Amèrica, amb sabors mexicans, peruans. Una mescla de sabors amb base mediterrània que fa dels nostres plats un viatge impossible de perdre's. La nostra cuina recull sabors del món i els porta a casa, amb productes d'exportació i de proximitat. Cuina d'autor amb base de cultures asiàtiques, sud-americanes i mediterrànies.

**c. Buenos Aires, 22 • El Masnou
935 049 090 • www.lamagnolia.es
@lamagnoliataverna**

CA LA FARRERA cuina cassolana amb tics internacionals i creatius

A Ca La Ferrera, varem créixer entre fogons i cassoles al restaurant de la nostra mare Bar Brindis ja desaparegut. Però la nostra aventura va començar a La Penya, seguint la tradició amb plats casolans. Hem reobert La Ferrera per innovar tradicions a la nostra carta; amb menús diaris amb productes de proximitat. Us hi esperem, on seguim fent família i amics

**Pg. Prat de la Riba 100 • El Masnou
93141137
@lafarrera1912
web info@lafarrera.com**

Sopa de lletres

Cerca noms relacionats amb els nostres anunciants

E	L	M	O	N	D	E	L	E	S	F	L	O	R	S	E	B	O	B	M	U	S	E	U
B	M	A	B	B	O	O	L	U	R	I	H	C	A	C	L	E	B	L	O	C	B	O	D
E	T	R	E	S	T	A	U	R	A	B	J	O	R	D	I	F	O	N	T	S	E	R	E
T	R	E	U	B	E	L	C	U	L	L	E	R	O	T	I	C	S	L	I	B	A	B	L
Ñ	O	B	A	O	L	L	A	R	R	O	B	E	C	A	N	V	E	N	T	U	R	A	F
O	P	L	B	B	B	B	R	I	T	A	B	B	A	I	B	A	P	B	U	B	E	B	E
M	L	A	L	L	U	N	A	C	E	L	I	U	T	E	T	I	T	L	N	Y	L	I	R
A	E	N	I	P	F	E	D	E	R	I	C	L	A	R	E	T	N	O	E	G	M	A	R
S	D	C	T	R	E	S	M	A	C	A	R	R	O	N	S	E	G	U	I	P	O	L	O
P	A	D	E	L	M	S	A	N	T	I	B	P	O	N	I	S	Ñ	I	U	M	N	O	C
A	I	E	L	P	F	A	S	I	S	O	L	I	O	E	G	U	I	N	U	N	D	I	A
R	R	G	U	I	L	A	R	T	E	E	L	E	N	A	P	A	R	I	M	P	E	K	R
A	E	U	R	T	O	H	I	R	D	E	A	C	U	S	P	O	M	E	L	O	F	O	R
I	T	I	Ñ	O	C	G	C	A	L	A	F	R	R	E	R	A	F	A	J	D	L	E	I
E	U	X	E	T	S	F	G	M	E	H	R	I	E	R	P	M	E	S	L	L	O	C	L
L	M	A	R	I	O	E	L	E	N	T	U	N	A	V	I	O	L	I	F	G	U	J	A
I	R	E	U	R	D	N	Y	I	T	O	I	T	A	I	A	L	A	M	T	E	S	I	Ñ
S	E	F	L	O	R	E	L	D	E	S	T	N	E	F	F	O	T	M	A	T	A	N	A
E	V	I	B	A	D	E	T	O	P	E	A	V	I	R		C	O	R	T	I	P	A	C
N	A	A	R	E	B	O	S	T	D	E	L	S	S	E	N	T	I	T	S	O	P	N	I
E	L	P	A	T	I	D	E	C	A	S	A	N	T	I	U	R	F	I	V	R	E	S	P

La Bodega del Port • Ca la Ferrera • La Magnòlia • Picaña • Tresmacarrons • Coloma • El Cachirulo • La Vermutaria del Port • El Pati de Casa • Bar Ocata • La Lluna • La Fruita • Blanc de Guix • Fem Flocs • Jordi Fontsera • Mes Lloc • SIM • Museu del Ferrocarril • EMA • F. Puig • SEF • El Cullerot • Can Ventura • Servi Fruit • Rebot dels Sentits • El Món de les Flors • E. Borralló

QUÈ ÉS L'ÈXIT PER A TU?

Dr. Oriol Lugo Real / www.owlpsicologia.com

Aquesta és una de les preguntes que més faig quan acompanyo als meus clients/es en els processos de Coaching. És curiós perquè la gent quan busca fer canvis en les seves vides segueixen un ideal d'èxit dictat segons els canons del moment.

M'explico... Quan parlem d'èxit cadascú té la seva pròpia definició. És una mica com parlar de conceptes tan abstractes com la felicitat, l'amistat o la pau mental. Cada persona té una forma única de concebre-ho, però quan ens referim a l'èxit hi ha moltes influències de l'exterior.

Podem atribuir la definició de l'èxit segons els estàndards socials de tenir una família, amb x nombre de fills/es, una casa, una mascota, x nombre de vehicles, x quantitat de diners, vacances cada estiu a x destí... Això seria la imatge que ens venen contínuament en l'àmbit social.

Només en el moment en què et pares i et plantes què és realment per a tu l'èxit, és quan pots arribar a connectar amb allò que veritablement et ressona. Per a algunes persones l'èxit simplement és gaudir de la seva feina; per a altres consisteix a poder estar amb els seus familiars i amics/es; per altres persones és simplement poder practicar els seus

hobbies. És una forma de poder ressaltar i fer que aflorin els valors de cada individu.

Llavors, la següent pregunta és: La teva vida està alineada amb aquesta definició d'èxit?

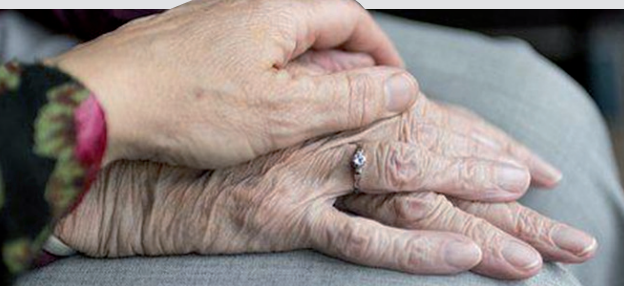
Aquí la resposta acostuma a ser negativa.

Per què?
Perquè ens hem passat tota la vida corrent una carrera en una direcció que no és la que veritablement desitgem.

Ara ens n'adonem que potser èxit no és tenir una casa més gran que la del teu veí o veïna, o un millor cotxe que el teu company/a de treball, o unes vacances més luxoses que els teus familiars llunyans...

I per on comencem?
El primer pas: és ser-ne conscient.
El segon: plantejar petits canvis que puguin anar en la nova direcció que hem escollit.
El tercer: consisteix a gaudir del procés independentment de les opinions dels altres.

És a dir, que si per a tu l'èxit és estar amb la gent que més estimes i fruit de la seva companyia, oblida-te'n dels comentaris que et diguin el contrari o de les comparacions. El que compta és com et sents per dins, no com els altres dicten com t'hauries de sentir. ✱

EL MASNOU ASSESSORS SL

Assessoria d'empreses i particulars des del 1984

Assessorament i gestió fiscal, comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou
935 400 673 • tonitrillo@elmasnouassessors.cat

Anècdotes històriques

Aquesta nova secció de GENT DEL MASNOU, que avui comença, pretén explicar alguns senzills aspectes de la humanitat que, al llarg del temps, han conformat la nostra existència comuna. Perquè la Història, així en majúscula, conté moltes petites històries de les quals no se'n parla en els llibres considerats acadèmics, però que si busquem i busquem les trobarem en altres llibres, alguns ja fora de circulació per la seva antiguitat o en algun idioma que ens és aliè; d'altres perquè s'han publicat en mitjans de menys difusió, en tesis de final de carrera, en investigacions privades... totes elles, però, degudament contrastades i que van succeir en algun moment i en algun lloc. Tot el que aquí s'explicarà és real i està a l'abast de tothom... Només cal tenir la vocació de cercar, investigar, llegir i rellegir. El que aquí hi trobareu no té més mèrit que aquest i el d'haver escollit alguna cosa que pugui interessar a un bon nombre de lectors. Fets, curiositats, anècdotes, aspectes del viure quotidià... Com vivien els nostres avantpassats? Com miraven de curar les seves malalties? Qui eren alguns dels nostres predecessors? Quins oficis feien, com s'entretenien, com menjaven, en resum. Petites històries que, possiblement, han contribuït a fer que el món sigui com és i que nosaltres siguem com som. Espero que, tot plegat, sigui prou del vostre interès.

L'ESTRENA DE L'ÒPERA PARSIFAL A BARCELONA

Albert Vidal

Enguany, que se celebra el 175è aniversari de la inauguració del Gran Teatre del Liceu, i que al maig d'aquesta temporada s'hi representarà *Parsifal*, potser ve al cas recordar una singular història que el proper mes de desembre farà 110 anys.

Primer els antecedents. L'any 1882 Richard Wagner aconseguí acabar una òpera que havia començat a escriure, lletra i música, 25 anys enrere, el 1857, *Parsifal*. També trigà 26 anys, des de 1848 fins a 1874, en acabar la més ambiciosa de les seves obres, la tetralogia *L'anell del Nibelung*, de 15 hores de durada. És clar que, entremig, havia escrit les òperes *Tristan i Isolde*, *Els mestres cantaires de Nürenberg* i iniciat *Parsifal*, *Tannhäuser* i *Lohengrin* i acabat un munt de música orquestral, coral, cançons, lied, peces per a piano i arranjaments per a altres compositors.

Parsifal s'estrenà el 26 de juliol de 1882 al teatre que el mateix compositor havia promogut amb el finançament de diversos benefactors, entre ells el rei Lluís II de Baviera, el *Festspielhaus* a la ciutat de Bayreuth, mig any abans que el músic morís d'un infart a Venècia, als 69 anys.

Es feu càrrec del teatre la seva dona Còsima, blindant el drets de representació de l'obra en exclusiva al Festival durant 30 anys, excepte l'obertura ja que es considerà una peça de concert.

Així, a l'arribar la data del primer dia de gener de 1914, tots els teatres importants d'òpera del món van programar *Parsifal*, un cop alliberada dels drets. Però el Teatre del Liceu de Barcelona s'avançà a tots els altres amb una estratagema legal: ja que l'obertura de l'òpera estava fora de

prohibició, inicià la representació a les 11 de la nit del 31 de desembre de 1913, argumentant també que amb el canvi d'horari, mentre a Barcelona era aquesta hora, a Alemanya eren ja les 00:00 hores del dia 1 de gener.

Un cop acabat el preludi, que fou recompensat amb un extraordinari allau d'aplaudiments, es feu una pausa de gairebé un parell d'hores, que els espectadors van aprofitar per sopar.

Alguns dels més adinerats van anar al *Grand Restaurant de France* o al *Restaurant Café Suizo* de la plaça Reial, a la *Maison Marten*, al *Gran Café Restaurant Glacier* situat a la Rambla, davant mateix del Teatre del Liceu o a la *Maison Dorée* de la plaça Catalunya, on es podia fer un "sopar de duro", és a dir, de 5 pessetes, ple d'exquisideses, a un preu que només estava a l'abast dels més benestants. En aquella època el salari mig se situava al voltant de 4 pessetes diàries, amb el qual podien malviure una família de 3 o 4 membres.

Acabat l'àpat i amb tothom novament a la seva localitat, éssent ja plenament l'any 1914, es reprengué la representació que acabà cap a les 5 de la matinada, amb gran èxit i la gent satisfeta, tant per la qualitat de l'obra com per haver anat per davant de tothom.

Al *Teatro Real* de Madrid s'estrenà el primer de gener com a la resta del món. ✱

Monument a la comunitat de mestres del Masnou

La Redacció

“Al cèsar el que és del cèsar”

Finalment, el dijous 29 de setembre passat, l'Ajuntament va inaugurar el tan esperat monument a la Comunitat de Mestres del Masnou, obra del recentment finat Jordi Alumà. La ubicació és la que es va proposar com a més adient, al carrer de Maria Ferrer Mosset, remodelat fa poc per a l'ocasió, amb vistes a l'escola Ocata, “El Comú”.

L'obra és una escultura plana en ferro sobre un pedestal de granit; al darrere, calades en el ferro, hi ha unes paraules de la pedagoga masnovina Rosa Sensat. Hem de lamentar que el principal impulsor, l'Esteve Pujol i Pons, que ens va deixar ara fa un any, no va poder veure realitzat allò pel qual va dedicar tants esforços. Revisant la documentació de Gent del Masnou, hem pogut rellegir els escrits que el mestre Pujol havia enviat el març de 2019

a la Regidoria d'Ensenyament i al Consell Escolar Municipal sol·licitant l'erecció del monument que ara hem vist en el lloc desitjat. També va fer arribar escrits amb petició d'adhesió a les llars d'infants, les escoles de primària i de secundària i les AMPES de la vila.

Gent del Masnou va fer divulgació d'aquesta proposta per mitjà del seu butlletí i, com a entitat, va canalitzar les adhesions de les institucions i de particulars que, no cal dir-ho, van ser unànimes en favor del projecte. Mai no és tard..., però al Cèsar el que és del Cèsar. ✱

Digne inauguració del monument al President Companys

La Redacció

Digne i solemne

Dissabte 15 d'octubre, en el 82è aniversari de l'assassinat del M. H. President Lluís Companys i Jover, es va inaugurar el monument que la nostra vila li ha dedicat, en els jardins que porten el seu nom, a tocar del barri de Maricel. L'obra, una escultura plana en ferro, obra del pintor i escultor alcoià Antoni Miró, basada en la fotografia més coneguda del President màrtir.

Un quartet de corda de la Jove Orquestra de Cambra del Masnou i tres ballarines van solemnitzar l'acte, que va encapçalar el President de la Generalitat, M.H. Pere Aragonès, l'Alcalde de la vila, Jaume Oliveras i altres autoritats. Vibrants parlaments van enaltir les figures de l'homenatjat i de l'autor de l'obra escultòrica.

Els músics interpretaren obres d'Eduard Toldrà i Gaspar Cassadó. Les ballarines dansaren al peu del monument i mentre ho feien, anaven desvetllant l'escultura, que era coberta de vels. Si es pot treure quelcom del magnífic acte, s'ha de dir que vam trobar a faltar, en acabar, que no es cantés l'himne del nostre país.

SENSE NORD A MIG CAMÍ

Opinió

Joan Camps Ortiz

El president Aragonès ha fet la pujolada d'explorar per compte propi la esgotada experiència de fer el murri a Madrid i posar una mica de peix al cove. Una pràctica que em recorda la besàvia dels meus fills, que en època de la postguerra matinava al port gallec de Riveira mentint a les barques el peix fet malbé, invendible a la subhasta i menyspreat pel consum propi de pescadors i peixaters.

És evident que la semblança d'Aragonès a Pujol, no va més enllà de la talla dels pantalons dels seus respectius fons d'armari; a Pujol, a diferència del que s'ha tolerat a la saga monàrquica post franquista, se l'ha incriminat per la deïxa del seu pare i des d'aleshores tot el seu llegat s'ha convertit en una olla de grills, i ara, Aragonès fa equilibris

sobre la corda fluixa atès el llegat del seu mentor Oriol Junqueras que, en les seves recents diatribes messiàniques, s'allunya de la inexorable pròpia realitat apropant-se als correligionaris oportunistes que còmodament estan atents al moment de poder fer-li el lliit a Aragonès i millorar el seu confort individual sota el paraigües d'ERC. El caïnisme és una xacra més del partidisme polític que gangrena la democràcia, del qual Carod-Rovira i Puigercós ja en van ser víctimes en el seu passat.

Segur que hi ha una sàvia ciència política escrita basada en el bé comú, però ningú de l'arc parlamentari sembla haver-la llegida. Si Aragonès vol legitimar el seu autoritarisme, només ha de mostrar la valentia de sotmetre's a la qüestió de confiança, única manera d'avaluar el menyspreu que ha fet a la milionada de votants que prioritzen la unitat per la independència al marge del partidisme polític sectari i desacreditat. La força de l'independentisme, ja no està basada en el referèndum que vam guanyar l'1 d'octubre sota la violència policial, atès que l'actual majoria del 52% al parlament té el ple aval de les últimes eleccions fetes sota la vigilància repressiva del l'article 155, una majoria parlamentària que és escrupolosament constitucional; i ves per on, Aragonès se l'ha jugat amb un cop de ràbia, quan el que hauria d'haver fet era deixar-se d'hòsties partidistes combregant en taules de diàleg i de pressupostos morosos fiant a mal pagadors i enviar d'una vegada l'Home del Frac a Madrid on, governi qui governi, només cal parlar de la vergonyosa morositat i avarícia sistèmiques arengant el “a por ellos” i la miserable execució del deute pressupostat al so de “a los catalanes ni agua!”.

Com temia Jordi Carbonell: “QUE LA PRUDÈNCIA NO ENS FACI TRAÏDORS”. ✱

SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS

S.E.F.

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562
Ametllers 12- 935 558 391

el cullerot EL MASNOU
Sant Felip 45 • 93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

rebaixes del
20% en tota
la botiga

Can Ventura
des de 1964

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

EL CLIC DE SERVI FRUIT
DE LA BOTIGA A CASA

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

C/. Sant Miquel, 41 - El Masnou
93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot dels Sentits

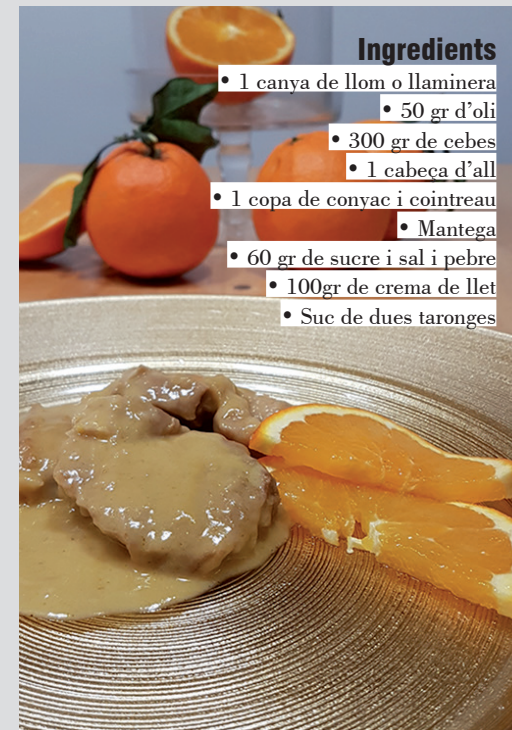
TEMPUS
gin

EL REBOT DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MÀTÍ OBERT
Passeig Romà Fabra, 25 - El Masnou
Tel. 93 178 22 97 - www.7devi.com

LLOM A LA TARONJA

La cuina de l'Antonia

El cullerot

Recepta

- 1 Rostim les cebes i la cabeça d'all. Quan la ceba ja estigui rossa hi afegim la canya de llom, salpebrada i la deixem rostint.
- 2 L'anem vigilant i tombant. Quan la veiem ja quasi feta, hi aboquem la copa de conyac, la deixem fent xup-xup i un cop reduïda espemem el suc de dues taronges dins la cassola i ho deixem tot plegat una mica més fent xup-xup.
- 3 Traiem el llom i passem el suc que en queda pel passapurés.
- 4 En un cassó apart, posem els 60gr de mantega, el sucre i ho desfem a foc baix. Un cop desfet, hi aboquem el suc de la taronja que ens queda i la copa de Cointreau i ho deixem reduir un moment.
- 5 Hi ajuntem la salsa que ens ha quedat del passapurés i els 100gr de la crema de llet. Ho barregem per a que en quedi una salsa homogènea.
- 6 Tallem el llom i li'emplatem amb la salsa per sobre encara calenta.
- 7 Per a decorar-lo podem tallar virutes de pell de taronja o llesques de taronja caramelitzades.
- 8 Fàcil! Tallem les virutes de la pell o les llesques, les bollim amb 100gr d'aigua i 50gr de sucre i 30gr de mantega per a que es faci el caramel.... A més a més de boniques estan boníssimes !!!

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

Celler Gérard Bertrand

Marca Orange Gold Zona Rosselló (França)

Variatats Chardonnay, Garnatxa blanca, Viognier, Marsanne, Mauzac i Muscat Tipo Blanc Anyada 2020 Graduació 13% vol.

Quan vaig veure la recepta em va vindre de cop el vi perfecte per maridar-ho i no només pel seu nom, sinó per com està elaborat. A més, aquest cop, sortirem de la zona de confort i viatjarem fins a França. El vi que he triat és l'Orange Gold 2020 ECO del celler Gérard Bertrand. Aquest vi és d'un color ataronjat, però no us deixeu enganyar pel nom i el color, ja que no li han afegit taronja en la seva elaboració. Agafa aquest color per la tècnica de vinificació emprada, es fermenten els gotims sencers amb les raspes i pells, com si es tractés d'un negre, a més fan servir les sis de les varietats blanques més típiques del Rosselló (Chardonnay, Garnatxa blanca, Viognier, Marsanne, Mauzac i Muscat). En nas és una explosió a fruites blanques confitades i espècies com el pebre blanc, en boca té una entrada fresca i sedosa, que acompanya la crema de llet del llom. La taronja es filtra entre les fruites confitades que ens deixa el final dolç i un punt amarg d'aquest fantàstic vi. Un blanc amb caràcter i equilibri per acompanyar una carn elaborada i amb una salsa cremosa. Maridatge perfecte a la vista. Salut i Vi.

SEGONA VOLTA

Joan Maresma i Duran

Aquests dies, suposo, el món mira cap a Brasil. O això és el que diuen per aquí.

Valors socials amb significats cada vegada menys unànims estan en joc: llibertat, igualtat, justícia, perdó, identitat, ciutadania... Colisions i canvis són elements intrínsecs dels humans tot i que existeixen algunes transformacions que – em fa l'efecte – són massa ràpides.

Escric aquestes ratlles la primera setmana d'octubre. Tenim la segona volta de les eleccions el diumenge 30 d'octubre. La primera volta va ser el dia 2 i el resultat va ser molt igualat malgrat aquests 4 anys de destrucció intencional, desdeny per la cultura, valoració de la ignorància i supèrbia infinita per part d'alguns.

Suposo que la democràcia és una obra compartida de talents, interessos, veus, generacions múltiples. Una obra inacabada: gairebé un organisme viu, no un congelat d'idees; un contracte social, no una ciutadania conformada a ser governada.

Les urnes van parlar el diumenge dia 2 d'octubre però en una llengua incomprensible per a la majoria dels analistes. Alguns medis donaven per feta la victòria de l'expresident Lula a la primera volta. Tenim nova votació i un resultat incert. Els sis milions de vots d'avantatge de Lula sobre el president contra Brasil indiquen una segona volta renyida. Per tot el que he llegit aquests dies, mai hi ha hagut una capgirada a la segona volta per part del candidat menys votat. Això dona certa esperança. Però també és cert que les enquestes mostraven dades diferents per a la primera volta. La possibilitat de reelecció de Bolsonaro, tractada amb menspreu des de la desastrosa gestió de la pandèmia, és real.

Bolsonaro ha arribat a 50 milions de vots, incloent Rio de Janeiro, São Paulo i tota la zona

sud del país, sense signar cap compromís a la campanya i només afirmant "mais do mesmo" –més del mateix–. No se li ha exigut cap pla econòmic; a Lula, sí; tot i que cap dels dos presenta un programa massa clar segons el que he llegit aquests dies. Tenim una situació polaritzada entre els dos partits i aquest mes d'octubre ha estat de molta emoció concentrada. Possiblement massa.

És veritat que aquests darrers mesos m'he sentit cansat. No sóc l'únic. He conegut membres de famílies que no es parlen a causa de la política, a classe he hagut de dir en més d'una ocasió que no es pot parlar d'aquest tema. Em fa l'efecte que s'ha perdut l'educació, el respecte, la urbanitat. Aquest descasament entre ciutadans, campanyes i programes buits reforça el personalisme i allunya els partits. Veig dinasties de polítics –s'han multiplicat– que reuneixen marits, esposes, fills, nebots, en diferents càrrecs públics: aquest fet distancia l'elector comú sense parents influents.

No em sembla normal –però segurament normalitzem coses que no ho són, o no ho haurien de ser– aquesta superconfiança ens el poders de líders carismàtics, els únics capaços de protegir-nos contra grans amenaces o de posar el plat a taula. Com es deia de l'esposa del Cèsar, la política no només ha de ser honesta, també ha de semblar que ho és.

En la meua ingenuïtat, crec que és necessari que existeixin acords que mostrin als electors, els ciutadans, una voluntat de millora per a tothom, no només per a la meitat de la població. Brasil necessita pau avui i, tal com ho veig, albirar-la a l'horitzó no és comú, és extraordinari. ✱

NOVEMBRE, VIDA MEVA

(La cartellera barcelonina) Rosa M. Isart - rmisart@hotmail.com

El 5 de novembre *Immunitat* de **Jordi Casanovas** aterra a la capital del Maresme. La cita, per al qüestionament i per decidir la salvació o la condemna del sistema sociopolític, és el dissabte 5 al **Teatre Monumental** de **Mataró**. Amb interpretació, entre d'altres de l'exmasnovina **Vicenta Ndong**, Borja Espinosa, Mercè Pons.

9 de novembre. Comencen les representacions de *Tocar mare* de **Marta Barceló**, amb **Lluïsa Castell** i Georgina Latre, dirigides per Jordi Casanovas, a la Sala Beckett, al Poblenou. Per reflexionar sobre el concepte de família.

El 18 de novembre (fins al 16 de desembre), *Yerma* de **Lorca**, amb direcció de **Juan Carlos Martel**, fa temporada al Teatre Lliure de Montjuïc, amb espai escènic de **Frederic Amat**, amb interpretació de Joan Amargós, María Hervás, David Menéndez, Bàrbara Mestanza, Isabel Rocatti, Yolanda Sey, i Camila Viyuela. **Salivera, salivera**.

Fins al dimarts 22 de novembre, *Memòria*, de/amb Anna Golzalvo dirigida per Aleix Fauró, s'exhibeix a la menuda sala **Badabadoc** (Quevedo, 36, Barcelona; a dues passes de Bailèn amb Travessera de Gràcia): identitat, herència emocional, memòria històrica.

Del 23 de novembre a l'11 de desembre, l'òpera electrònica, *Infanticida* de **Clara Peya**, a partir de **Víctor Català**, a la Sala Atrium (Consell de Cent, 435; entre Passeig de Sant Joan i Roger de Flor), amb direcció escènica de Marc Angelet, i adaptació de

Teatre Capital

Marc Rosich, amb Neus Pàmies, ens porta el crític artístic i maternal monologat d'una dona, la Nela.

Fins també l'11 de desembre, la **Sala Versus Glòries** ofereix la comèdia *Cartes d'amor* d'A.R. Gurney (producció: Anexa), amb **Lloïl Beltran** i **Àlex Casanovas**: Melissa i Andrew es llegeixen l'un a l'altre les notes, cartes i postals en què, des de fa gairebé cinquanta anys, s'han explicat les esperances, ambicions, somnis, decepcions, victòries i fracassos que han tingut al llarg de la seva vida. Ganes. De veure la Lloïl, de veure la vida, de veure teatre. ✱

Diseminado 7 - 08329 Teià
935 55 70 15

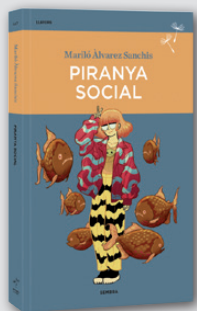
El Món de les Flors

Flors • Plantes • Decoració • Espais exteriors

www.elmondelesflors.com • info@elmondelesflors.com

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Piranya social
Autora Mariló Álvarez Sanchis
Editorial Sembra Llibres
Lloc i any d'edició València, 2022

UNA INJECCIÓ D'AUTOESTIMA

Mariló Álvarez Sanchis (Picassent, 1987) és una periodista i escriptora valenciana que es va fent un espai en la LIJ catalana, com ho demostra la seva darrera novel·la, Piranya social. Aparentment es tracta d'una típica novel·la de les anomenades d'institut: protagonista estudiant de 15 anys,

arraconada i tractada de friqui; primers amors, gens convencionals; pes de les xarxes socials... A mesura que avancem, però, ens adonem que l'obra s'allunya dels tòpics, tant per l'estil com pels continguts, que ens enganxa i que, sota una temàtica aparentment frívola, amaga tota una sèrie de valors que és important de fer arribar als joves, cosa que l'autora aconsegueix sense el didacticisme ni el moralisme que tan mal han fet a la LIJ. La novel·la se centra en un estiu frenètic que la protagonista, l'Àlex (pessimista, cagadubtes, exagerada, fan de la ciència ficció...), en companyia, voluntària, de la Carla (la Rei de Reus a les xarxes) i de la mare, imposada ja que és menor d'edat, viu arran de l'assistència a una convenció de fans d'una sèrie de moda, Doctor interespecial. Una assistència que, com diu en més d'una ocasió, li canvia la vida: li dona seguretat, descobreix l'amistat i l'amor, però també les intrigues i les traïcions, li obre nous horitzons... Un argument ben travat, ben resolt, ple de moments emotius, sorprenents, intrigants... Només hi faria un retret, en el tema escolar: no pot ser que, sent gairebé a final de curs (p. 19 i 27) i tenint tantes ganes com té, l'Àlex, de ser "la filla perfecta" per poder anar a la convenció (p. 33 i altres), no hi hagi cap referència a exàmens finals, a notes...

Pel que fa a l'estil, diria que tot són troballes: un narrador protagonista, proper i versemblant; l'estructura: deu capítols i un epíleg, precedits d'una introducció (recuperada a les p. 54-55) que crea intriga i expectatives; la tria de recursos literaris molt creatius i propers al lector: comparacions, metàfores i exageracions (un tret caracteritzador de l'Àlex); l'ús de leitmotiv molt encertats: el dels grups socials de l'institut, convertits en peixos d'una gran peixera, o l'olor de vainilla de la Carla, que tant enamora l'Àlex; nombrosos paratextos, entre els quals destaquen els epígrafs introductoris de capítol, tots relacionats amb els gustos de l'Àlex (i de molts dels possibles lectors), i sempre en versió original en anglès; el registre, col·loquial, amb força diàlegs i nombrosos anglicismes (sempre marcats en cursiva); la llengua, rica, propera a la protagonista i als lectors joves. En aquest apartat, però, hi he de fer un nou retret: l'obra és plena de castellanismes, tant lèxics com morfosintàctics, que dubto que, en la majoria dels casos, siguin conscients, ja que no estan marcats i són molt freqüents en el valencià col·loquial. Una bona novel·la, que pot ser una bona lectura per a l'ESO, però que esperem que en una propera edició es corregeixi a fons. ✱

Títol Les quatre de Barcelona
Autora Montse Coll i Piera **Edit.** L'Albi

Cadaqués, 1950. Un malaurat accident trastoca la vida d'una noia de l'alta burgesia barcelonina. Barcelona, 2010. L'amistat entre quatre dones trontolla sota el pes dels silencis, els tabús i l'enveja. El joc del destí condueix al lligam entre les seves biografies i els fets de seixanta anys abans. Un relat de ficció amb apunts autobiogràfics, on la ciutat de Barcelona és la cinquena protagonista. El fil de la narració

ens transporta també a Cadaqués, el Mataranya, el Montseny, els poblets d'Almeria. I, com no, al Masnou, terra dels avantpassats de l'autora. Més d'un recordarà els balls de Festa Major a l'envelat del jardí del Casino. Potser algú també haurà conegut la Campaneta, la dona del pescador, anant a vendre de casa en casa amb el seu cistell ple de peix. Imatges, cançons, olors, menjars, que traven una història dinàmica i suggestiva. La novel·la és un homenatge al Quartet d'Alexandria. Quatre amigues, quatre punts de vista. El fil de la història es descabdella seguint les veus de les protagonistes. Un joc de miralls on les vides de les quatre dones es projecten, des del present, als fets d'un passat que les va marcar per sempre. Cada història n'amaga una altra, com capses xineses. Drama, amistat, traïció... Infantesa, joventut, maduresa... Una reflexió sobre el pas del temps i el caràcter efímer de la bellesa. La vida d'un grup d'amigues, les leopardas, que no es rendeixen mai.

L'autora, Montse Coll i Piera, nascuda a Barcelona, és arquitecta especialitzada en Urbanisme. Les seves passions: la ciutat de Barcelona, el Maresme dels seus ancestres, el Mediterrani. I la literatura. ✱

PRESENTARÀ LA NOVEL·LA
Dimecres 23 de novembre a les 18:30 h a la biblioteca Joan Coromines - El Masnou

GENT DEL MASNOU

EXPOSICIONS

Mostra de caganers del pessebre

Fins el 8 de desembre
Per més informació
www.amicsdelcaganer.cat
info@amicsdelcaganer.cat
Horari feiners de 18 a 20 h.
Organitza Vocalia de Cultura
Hi col·labora Ajuntament del Masnou

Mostra de vestits i gorres tradicionals del món

Del 10 de desembre al 16 de febrer de 2023

CONFERÈNCIA-PROJECCIÓ

Islàndia en bicicleta

A càrrec del soci Xavi Tarafa, de la qual ja n'haureu fet un tast llegint el seu article en el Butlletí d'octubre.

Lloc Sala d'actes de Gent del Masnou.

Dia Dissabte 12 de novembre, a les 18 h.

classes de TAI TXI

Horari de 18 a 19 h. **Preu trimestral** 80 €
Inscripcions Gent del Masnou,
c/ Dr. Agell, 9, laborables de 18 a 20 h.
gentdelmasnou@gmail.com

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Dimecres de 18,30 a 20 h.
Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

“Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat”.

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal**, professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. **Els dimarts de les 18,30 a les 19,30 h.**

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com • 695 389 304

Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

T'AGRADARIA CANTAR AMB UNA BIG BAND?

Participa en el concert “Jazz Nadal” de la Coral Xabec. Posa't en contacte amb Montse Planas, al 676 763 561 o amb Manel Pérez, al 679 999 509

ESTUDI
SANTIELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

HEU VIST
EL WEB?

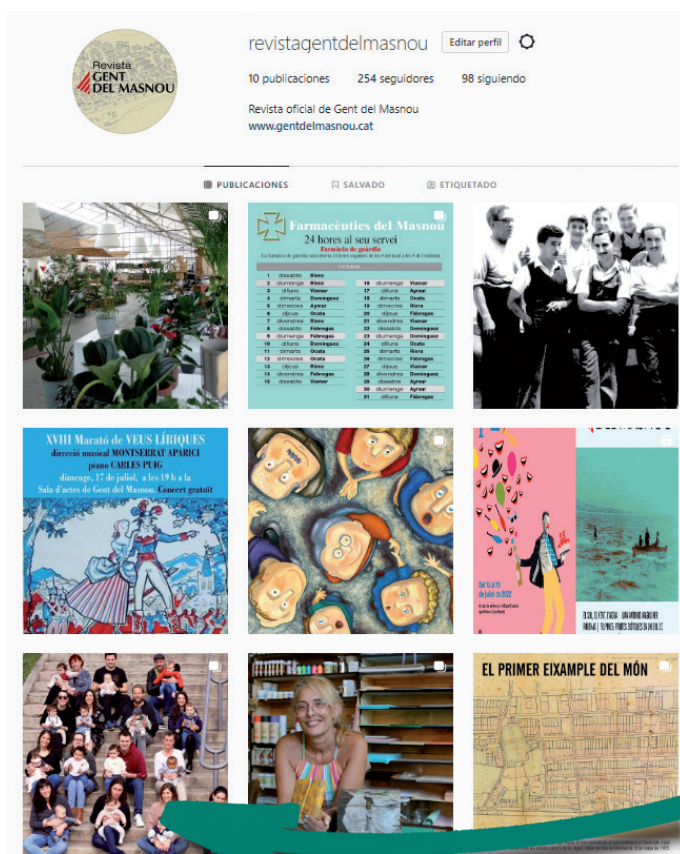
← CLICA

www.estudisantielena.com

santi@estudisantielena.com

699 775 558

@revistagentdelmasnou

Ja tenim
instagram

On informem
d'accions com
la tradicional
fotografia anual
de nadons del
Masnou

segueix-nos